

приріст на рівні 768 г, що є досить добрим показником і відповідає вимогам “Програми вирощування ремонтного молодняка молочних порід у Хмельницькій області”. У подальшому рівень середньодобових приростів знижується і досягає у період 12-15 місяців 549 г. У період 15-18 місяців рівень середньодобових приростів зростає до 703 грама, що не рекомендовано науковими і практичними дослідженнями.

Інтенсивність росту ремонтних телиць була досить високою і відповідала природним закономірностям індивідуального розвитку. Разом із тим у період 15-18 місяців інтенсивність зросла на 1,3 %, що не відповідає зоотехнічним вимогам. Негативним наслідком може бути інтенсивне відкладання жиру, що в подальшому може негативно вплинути на ефективність осіменіння.

Отже, для нормального забезпечення галузі ремонтними теличками в господарстві потрібно збільшити кількість вирощуваних ремонтних телиць. В період 15-18 місяців бажано не підвищувати інтенсивність росту ремонтних теличок і величину середньодобових приростів більше 550-600 грам.

УДК 636.2.631.22:628.8

Сварцевич А. И., студентка III курса направления подготовки “Технология производства и переработки продукции животноводства”

Научный руководитель – Щebetok И. В., кандидат с.-х. наук, доцент

УО “Витебская ордена “Знак Почета” государственная академия ветеринарной медицины” г. Витебск, Республика Беларусь

КАЧЕСТВО ВОЗДУШНОЙ СРЕДЫ ТЕЛЯТНИКОВ ПРИ РАЗЛИЧНЫХ СПОСОБАХ СОДЕРЖАНИЯ МОЛОДНЯКА КРУПНОГО РОГАТОГО СКОТА

Для получения животных, обладающих высокой продуктивностью, большое значение имеют условия содержания молодняка. Воздух и отдельные его элементы, являясь внешними раздражителями, действуют через центральную нервную систему на живой организм, вызывая различные ответные реакции. Любые отклонения показателей микроклимата от нормы, даже по отдельным факторам, приводят к негативным изменениям в организме животных.

Целью работы являлось изучение основных параметров микроклимата телятников при различных способах содержания животных в ОАО “Нурово” Верхнедвинского района Витебской области. Животные контрольной группы (телятник № 1) содержались безвыгульно. Телята опытной группы (телятник № 2) содержались свободно-выгульным способом.

Изучение параметров микроклимата животноводческих помещений проводили по следующим показателям: температура и влажность воздуха с помощью психрометра Августа; скорость движения воздуха – термоанемометром “ТКА-ПКМ”; концентрация аммиака – универсальным газоанализатором УГ-2. Показатели микроклимата определяли ежедекадно; по горизонтали в трех зонах – центре помещения и в двух углах по диагонали на расстоянии 1-3 м от продольных стен и 1 м от торцевых; по вертикали – на уровне лежания и стояния животных, высоте роста обслуживающего персонала.

Проведенные исследования показали, что в телятнике № 1 температура воздуха была выше норматива на 6,8 °С. Относительная влажность превышала максимально допустимое значение на 6,5 %. Скорость движения воздуха была снижена в 3,2 раза относительно нормативной, т.е. наблюдался застой воздуха. В воздухе телятника отмечалась повышенная на 22,0 % концентрация аммиака.

Основные параметры микроклимата телятника № 2 на протяжении всего периода исследований соответствовали нормативным значениям. Исключение составила лишь температура воздуха, было отмечено увеличение данного показателя на 1,2 °С относительно нормативного, что вероятно связано с сезоном года, так как исследования проводились в летний период. Относительная влажность и скорость движения воздуха находились в допустимых пределах. Содержание аммиака не превышало нормативное значение.

Таким образом, наиболее благоприятный микроклимат в помещении формируется при свободно-выгульном содержании животных. На основании проведенных исследований рекомендуем организовать в телятнике № 1 ОАО “Нурово” свободно-выгульное содержание молодняка крупного рогатого скота.

УДК 636.2.082.35.087.72

Ткачук П. – студент II курсу ОС Магістр, спеціальність ТВППТ

Науковий керівник – Приліпко Т.М., доктор с.-г. наук, професор
Подільський ДАТУ, м. Кам’янець-Подільський, Україна

ВПЛИВ СПОСОБУ УТРИМАННЯ РЕМОНТНОГО МОЛОДНЯКУ СВИНЕЙ НА РІСТ, РОЗВИТОК І ПОДАЛЬШІ ВІДТВОРЮВАЛЬНІ ЯКОСТІ

Відомо, що галузь свинарства здавна була й, цілком ймовірно, залишиться пріоритетною. Тому подальшу роботу з розвитку свинарства на Україні треба зосередити на збереженні племінного генофонду країни, впровадженні у виробництво інтенсивних технологій й істотному поліпшенні годівлі тварин. Однією із складних ланок у свинарстві є збереження й вирощування приплоду.

Тому метою досліджень було вивчення впливу способу утримання ремонтного молодняку свиней на ріст, розвиток і подальші відтворювальні якості з урахуванням витрат кормів на одиницю приросту. Матеріалом для досліджень були свині великої білої породи. Після відлучення поросят у 2-місячному віці, за принципом аналогів відібрали 30 свинок для проведення дослідів, з яких сформували три групи по 10 голів у кожній. Протягом всього періоду вирощування (з 4-х 8-місячного віку) контрольна група ремонтних свинок користувалась вигулами на бетонованих майданчиках – примусово. Щодня тварин виганяли на вигульний майданчик на 2,5 – 3 години. Свинки I дослідної групи мали вільний доступ із свинарника на вигульний майданчик через лаз. Тварини II групи весь період вирощування знаходились на майданчиках під навісом.

Встановлено, що ремонтні свинки мали різну інтенсивність росту в залежності від періоду дослідів. Так, на початку дослідів, у 4-місячному віці тварини всіх груп мали практично однакову живу масу, але в 5-місячному віці тварини